

47. Den övergivna.

MELODI.
Översikt.

- a. KA, Nyl. III, 125. (A)
- b. ST, S.L.S. 367, 1387. (C)
- c. DF, S.L.S. 82, 397; även S.L.S. 125, 62. (B)

Varianter. a. NI, Karis.

Her-tin-gen går sig båd u--te och in. Han kru-sar och kru-
se-rar sitt hår. Ett-de-ra får jag brev från min
lil-la sö-ta vän, el-ler får jag någ-ra sänd-nin-ga--bud.

b. NI, Strömfors, Österby.
Sj. Karin Hilden, f. 1898.

Uppt. Greta Gahlström 1924.

Jag var ju in-tet mer än mitt fem-ton-de år, när jag till
Dan-ne-mark for. Allt det-ta gjor-de jag för min lil-la sö-ta
vän, att hon skul-le vä-xa och bli stor.

c.¹ Åb, Dragsfjärd, Rosendal.
Sj. Amanda Jansson.

Uppt. O. R. Sjöberg 1887.

Jag var ju in-tet me-ra än på mitt femton-de år, när jag nu till

¹ Orig. tonart Gess-dur.

Dan - ne-mark for. Se det - ta gjor - de jag för min
 lil - la sö - ta vän, för att hon skul - le vä - xa och bli stor.

A. KA, Nyl. III, 125. (a)

B. DF, »Ungersven», S.L.S. 82, 270. (c)

C. ST, S.L.S. 367, 1388. (b)

D. NI, Nyl. nat., Arvid Nybergs saml. 61.

E. PA, S.L.S. 4, 16.

TEXT.
Översikt.

A.

Karis.

Varianter.

1. Hertingen går sig båd ute och in,
han krusar och kruserar sitt hår:

»Ettdera får jag brev från min lilla söta vän,
eller får jag några sändningabud.»

2. Breven de låpo båd hurtig och snäll,
och sändningabudena med.

Där stodo till att läsa de ynkeliga ord:
»Och hertingen fick korgen och nej.»

3. Hertingen går sig båd ute och in,
han vrider sina händer uti blod:

»Nej, förr än jag skall mista min lilla söta vän,
nej förr skall jag dö i mina skor.»

4. Hertingen sad till småsvennerna sin:

»I varen både hurtig och snäll
och kasten gullsalen på gångaren grå,
och jag skall rida till min lilla söta vän.

5. Här haven I god dag, mina ädla bromän,
goddag mina kläna bromän!

Hur står det nu till med min lilla söta vän,
har hon sovit med sin käre ren?»

6. Hertingen går sig i brudasalen in,
han gjorde sina kuplamenter rätt:

»I sitter nu här, min lilla söta vän,
uppå eder en gullkrona så nätt.»

7. Bruden hon gångar sig i kamma-
ren in

och lad av sig förgyllene skrud:

»Och har jag vetat det min kärsta levat än,
skulle jag i dag än ej stått brud.»

8. Brudgummen han satte sin hand
under kind,

han sörjde allra kärstan sin:

»Nu är jag allena som fågelen på kvist,
när han mister maken sin.

9. Här haven I adjö, mina ädla bro-
män,

adjö mina kläna bromän!

Tack skall ni hava för var och en natt,
som jag haver sovit allenal

10. Och jag var intet mer än på mitt
adertonde år,

när jag till Engeland bortfor.

Det gjorde jag för min lilla söta vän,
att hon skulle växa och bliva stor.

11. Och jag var intet annat än en
torpareson,

och jag var intet annat än gemen.

Men se, nu rider jag som en herre i fält
med förgyllene sporrar uppå ben.»

B.

Dragsfjärd, Rosendal. Sj. Amanda Jansson. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. »Jag var ju intet mera än på mitt femtonde år,
när jag nu till Dannemark for.
:: Se detta gjorde jag för min lilla söta vän,
för att hon skulle växa och bli stor. ::
2. Jag var ju intet annat än som en torpareson,
jag var ju intet annat än gemen.
:: Se nu så rider jag som en herre uti fält
med förgyllene salar och svärd.» ::
3. Ungersven han gångar sig i kam-maren in,
han vrider sina händer uti blod.
:: »I dag så får jag brev av min lilla söta vän,
eller eljest får jag sänningabud.» ::
4. När brevena var fullt skrivna,
och ordena kommo fram för ungersvens bord,
:: se så står det skrivet i de hedniska ord,
att hon hade korgen redan skänkt. ::
5. Ungersven han gångar sig åt stal-let in,
han kastade gullsalen uppå.
:: Han redo allt hårdare än fågelen, som flög,
allt dit som det bröllopet var. ::
6. »God afton brudehus, god afton brudepar,
god afton brudesvenner all!
:: Huru står det till med min lilla söta vän,
har du sovit hos din kärista ren? ::
7. Förr så har du varit lik de röda almon,
som rosorna ha ståndat uppå.
:: Se nu liknas du vid fikonaträd,
som bladerna är fallna utav. ::
8. God natt brudehus, godnatt bru-depar,
god natt brudesvennerna all!
:: Se nu så rider jag till det konunga-slott,
som är byggt utav ädel och kristall.» ::

C.

Strömfors, Österby. Sj. Karin Hildén, f. 1898 (lärt visan av sin far). Uppt. Greta Dahlström 1924.

1. »Jag var ju intet mer än mitt fem-tonde år,
när jag till Dannemark for.
Allt detta gjorde jag för min lilla söta vän,
att hon skulle växa och bli stor.»
2. Ungersven han gångar sig i kam-maren in,
han krusar och han kammar sitt hår.
»I dag så får jag brev av min lilla söta vän,
eller ock får jag sändningabud.»
3. När brevet var inlämnat på un-gersvens bord,
däruti stod mång hedniska ord
allt huru hon honom den korgen haver skänkt
allt för flickornas otrohet är stor.
4. Ungersven han gångar sig sals-golvet omkring,
han vrider sina händer uti blod.
»Men förrän jag skall skiljas från min lilla söta vän,
förr vill jag dö i strumpor och skor.»

5. Ungersven han gångar sig i stal-
let där in.

Han sadlade guldsadeln uppå.

Han red ju långt fortare än fågelen
som flög,

till det ställe, där bröllopet stod.

6. »I fjor var jag intet mer än tor-
pareson,

jag var ju intet mer än ju mer.

I år rider jag som en herre uti fält
med förgyllene sporrar och guldbält.

7. Godafton brudens fader, godaf-
ton brudens mor,

godafton brudens syster och bror!

Hur står det till med min lilla söta
vän,

har hon glömt allra kärestan sin?

8. I fjor var du liksom en valmona-
ros,

som står i förgyllene skrud.

I år liknas du vid ett fikonaträd,
där bladerna ha fallit utav.»

D. (str. enl. B: 1—6, 6 a, 7). Nyland.
Uppt. Arvid Nyberg 1870.

E. (1—3, 6—8). Pargas. Uppt. R. J. OTRYCKTA
TEXTER.

Översikt.

Avvikelser i D, E enligt B.

1¹ Intet var jag mer än . . . D; [ju] E —
1² När som j. från D. f. E; N. j. borta till. . .
D — 1³ Se det . . . D; [Se] E — 1⁴ [För]
D, E.

2¹ Inte var jag mera än en t. D; J. v.
intet mer än . . . E — 2² J. v. inte mer än
en g. D; J. v. då blott ringa och g. E — 2³
Si nu är jag herre och rider i f. D; Men . . .
[som] E — 2⁴ M. förgyllande sporrar och
bält D; M. förgyllande sporrar o. s. E.

3¹ Han kammar och (han) krusar sitt hår
D, E — 3² Sen rider han sig till bröllopets
gård E — 3⁴ E. ock något sändningabud D;
Och dit som bröllopet stod E.

4¹ När orden var skrivna och brevet kom
fram D — 4² Allt uppå u. b. D — 4³ Så s. d.
så s. med grekiska o. D — 4⁴ A. h. åt mig
k. har s. D.

5¹ Åt stallet där in D — 5² H. sadlar uppå
gångaren grå D — 5³ H. red än långt for-

tare ä. f. flyr D — 5⁴ Tills han kom där som
b. står D.

6¹ G. a. brudens fader, g. a. brudens mor
D — 6² brudens vänner all E; bjudne gäs-
ter all D — 6⁴ sin käraste E; Att hon åt mig
korgen har skänkt D.

6 a Ungersven spatserade gården om-
kring — Han vrider sina händer i blod —
Förr än jag skiljes från min lilla söta vän —
Vill jag dö här i strumpor och skor D.

7¹ F. s. likna jag dig vid en röder ros E;
I fjol var du likasom en vallmonros D —
7² S. fröjdar sig för gyllene glas D; S. bla-
derna ståndar u. E — 7³ Men nu så liknar
jag dig vid ett f. E; I år är du likasom ett
f. D — 7⁴ S. bladen D, E; har fallit u. D.
äro fallne u. E.

8¹ G. n. I b., g. n. I b. E — 8² I brudens
vänner a. E — 8³ Nu . . . till mitt k. E —
8⁴ utav ceder s. k. E.